

Sitä kuusta kuuleminen...

Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y.
numero 50

Mellersta Esbo Småfastighetsförening r.f.
2/2021

KESKI-ESPOON PIENKIINTEISTÖYHDISTYS

MELLERSTA ESBO SMÅFASTIGHETSFÖRENING

Lehtemme nimi on alkuosa sananlaskusta:

”Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto.”

eller på svenska:

”Lyssna till den granens sus, vid vars rot ditt bo är fäst.”

Tällä sananlaskulla haluamme kunnioittaa perinteitä ja meitä pientaloasujia ympäröivää luontoa. Toisaalta yhdistyksemme katsoo kuitenkin rohkeasti alueemme kehittyvään ja muuttuvaan tulevaisuuteen ja pyrimme yhdessä etsimään siihen kulloinkin parhaiten sopivat ratkaisut. Kannustamme jäsenistöämme osallistumaan tähän työhön aktiivisesti.

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan palsta.....	3
EKYL 40 vuotta yhdistysten edunvalvontaa	5
Kaavoituskatsaus	9
Koti Kaupunginkalliossa	12
Espoon keskuksessa ja sen lähialueella kuvattuja elokuvia	14
Espoon keskus NYT	17
Korona-aika ja sen jälkeen	18
Taksiasema vuonna 1968	19
Bembölen ja hölmöläisten tarinat nyt suomenkielisinä	20
Kyllikki Kirjavainen kohtaa koronan	22
Kurtturuusun kasvatuskielto voimaan ensi kesänä	26
Terveiset kesätalkkareiltamme	28
Joulusiivousta ja kierrätystä	28
Vuo soljuu Espoon keskuksessa	30
Luottamushenkilöt 2020	31

Kansikuva: Punatulkku; Hannele Nygård

24. vuosikerta	ISSN 1459-1073
Painopaikka	Pekan Pikapaino Oy, Träskändan puistotie 1, 02940 Espoo
Jakelu	Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y: n jäsenille
Toimituskunta	Marja Aho, Johanna Issakainen, Ritva Koivukoski, Merja Mäkelä, Marja-Liisa Pahalahti, Jan-Olof Stengård, Eeva Vainio, Laura Wickström
Päätoimittaja	Ann-Christin Lintula

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvä lukija ja yhdistyksemme jäsen

Uusia päättäjiä valittu

Tänä vuonna on valittu uudet edustajat kaupungin luottamuselimiin päättämään meidän asukkaiden puolesta. Itsekin asetuin ehdokkaaksi pitkän ja perusteellisen harkinnan jälkeen, kun minua siihen pyydettiin. Sinänsä oli ihan mielenkiintoinen kokemus. Korona-aika teki kampanjasta tietenkin aivan erilaisen. En asettunut mihinkään torille tai kadun reunalle kampanjoimaan. Kampanjoin sosiaalisen median välityksellä sekä postilaatikkomainoksia. Se taas ei ollut kovin kannattavaa, koska rajallinen määrä on sosiaalisessa mediassa aktiivisena ja postilaatikoissa on kovin usein mainoskielto. Vaalimainonta katsotaan myös mainokseksi. Vaadittava äänimäärä ei täytynyt, joten saan jatkaa seuraavana. Kiitos sinulle, joka äänestit minua! Kohta on taas uudet vaalit. Valitsemme Länsi-Uudenmaan hyvinvointialueelle 79 valtuutettua. Vaalit pidetään tammikuussa. Tähän alueeseen kuuluu 10 kuntaa ja merkille pantavaa on, että Espoo on ainoa suuri kunta. 12 %:lla on ruotsi äidinkielenään ja 13 %:lla jokin muu äidinkieli kuin suomi tai ruotsi. Helsinki jää HUS:n piiriin. Uusi toimintamalli astuu voimaan 1.1.2023.

Osallisuusmalli

Alueneuvottelukunnat ja niiden jälkeen asukasfoorumit ovat muodostaneet linkin asukkaiden ja Espoon kaupungin välillä. Asukasfoorumit ovat pitäneet asukasiltoja asukkaita koskevista asioista.

Tarkoitus on ollut, että foorumit muodostavat luontevan keskustelukanavan asukkaiden ja kaupungin välillä, mutta tämä ei valitettavasti oikein ole toiminut. Kaupunki on kyllä lähettänyt asiantuntijan asukasiltaan, mutta vuorovaikutus on jäänyt, tai se on ehkä toiminut jossain määrin mutta ei kaikkialla. Uusien luottamushenkilöiden myötä kehitetään uutta asukastoimintamallia. Kaupunki järjesti 9.11. asukastyöpajan, jossa keskustelimme tulevasta osallisuusmallista. Espoon väestöennuste on aika hurja, koska varovainen ennuste vuoteen 2060 mennessä on 430 000 asukasta kun meitä nyt on lähes 300 000. Kaupunginjohtaja totesi alustuksessaan, että ihmiset tekevät kaupungin! Espoon strategia perustuu Espoo-tarina. Uusi kaupunginvaltuusto vahvistaa päivitetyn tarinan vuosille 2021-2025. Espoo-tarinan keskeisenä tavoitteena on, että Espoo on taloudellisesti, ekologisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti Euroopan kestävin kaupunki.

POKE on saatu päätökseen

Uusin ja työstetty versio Pohjois- ja Keski-Espoon yleiskaavasta on hyväksytty kaupunginvaltuuston kokouksessa 15.11. Kaava meni viime valtuustokaudella hyväksyttäväksi (7.6.2021) mutta siinä vaiheessa oli jo Keski-Espoon alue poistettu suunnitelmista. Toisin sanoen oma alueemme ei kuulu tämän yleiskaavan piiriin ja valitettavasti tulee kesyttämään melko kauan ennen kuin uusi

yleiskaavaluonnos tuodaan kommentoitavaksi. Siihen asti rakentaminen tapahtuu voimassa olevan vanhan yleiskaavan sekä asemakaavan mukaisesti.

Tonttupolku toteutuu tänä vuonna

Korona-pandemian takia emme järjestäneet tonttupolkua viime vuonna, mutta nyt aiomme toteuttaa sen. Tapahtumasta tulee eri jäsentiedote lähempänä tapahtumaa. Tulethan kuitenkin kuuntelemaan ja katsomaan Espoon Luciaa neitoineen sunnuntaina 12.12. klo 17.00. Luvassa on myös muuta mielenkiintoista ohjelmaa ja piparipuu on rakennettu!

Toivotan sinulle hyvä lukija Rauhallista Joulua ja kaikkea hyvää vuodelle 2022!

Ann-Christin Lintula, puheenjohtaja

Bästa medlem och läsare,

Vi får igen gå till valurnorna i januari då vi skall välja fullmäktige för Västra Nylands välfärdsområde. Det är ett viktigt och ansvarsfullt uppdrag. De nya ledamöterna har ansvar för 10 kommuners välfärd. Ordet välfärdsområde har kritiserats och man kan fråga sig vad som menas med välfärd. I detta fall är det frågan om socialvård, hälsovård och räddningsväsende men på riktigt är begreppet mycket mer mångfacetterat. Som förtroendevald är jag medlem i delegationen för välfärds- och hälsosektorns svenskspråkiga service. Vi har hunnit samlas en gång men jag hoppas att om du har åsikter, önskemål och tankar om servicen får du gärna kontakta mig.

Stadsfullmäktige har 15.11 beslutat godkänna den mycket omdiskuterade generalplanen för norra och mellersta Esbo.

Det betyder att man i norra Esbo där det har varit byggförbud på många ställen äntligen kan få planera vidare. Många har väntat på att få bygga till eller kanske också sälja och allt har stått stilla. Vårt eget område i mellersta Esbo omfattas inte av denna generalplan eftersom den lämnades bort från förslaget efter mycket påtryck att byggnadseffektiviteten blir för hög.

Jag hoppas att vi kan förverkliga tomtestigen i år som vi har planerat till söndag 12.12 kl. 17-19.00. Esbo Lucia Nathalia Lundberg hälsar på oss och annat trevligt program bjuder vi också på. Tomtestigen har blivit en naturlig länk för invånarna i synnerhet i Furubacka veckan före jul där man träffar grannar och bekanta vid en mugg glögg. Pepparkaksträdet finns också i år på sin gamla plats. Hoppas vi ses!

Jag önskar dig en Fridfull Jul och allt gott inför det nya året 2022!

Ann-Christin Lintula, ordförande

Kuva Hannele Nygård

EKYL

40 VUOTTA YHDISTYSTEN EDUNVALVONTAA

Espoon muuttuessa maalaiskunnasta kaupungiksi 1970-luvun alussa Espoossa toimi jo yli 40 kotiseutu- ja omakotiyhdistystä. Espoolaisille omakotiyhdistyksille oli jo 60-luvulla perustettu Espoon Omakotiyhdistysten Keskusjärjestö, EOK, jonka tehtävänä oli omakotiasujien ja omakotiyhdistysten edunvalvonta. Jäsenyys edellytti kiinteistön omistusta, joka vanhoilta kotiseutuyhdistyksiltä ja uusiin kaupunginosaan perustetuilta kaupunginosayhdistyksiltä puuttui. Espoossa oli 1980-luvulle tultaessa siis selkeä tilaus uudelle keskusjärjestölle, johon voisivat liittyä kaikki paikallisyhdistykset ilman kiinteistönomistusvaatimusta. Syksyllä 10.11.1980 valtuustotalolla pi-

detyssä kokouksessa perustettiin Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto - Esbo Hembygdsföreningars förbund, jonka nimi vuonna 1989 muutettiin muotoon Kaupunginosayhdistysten Liitto, (EKYL). Perustavaan kokoukseen osallistui 36 henkilöä, 21 yhdistyksestä, 3 Suomen Kotiseutulitosta ja 2 Kotiseutu- ja museotoimistosta. Jäseneksi tilaisuudessa liittyi 11 yhdistystä, joukossa myös Keski-Espoon Pienikiinteistöyhdistys ry. Perustavassa kokouksessa jäseniksi liittyi 11 yhdistystä ja toisena toimintavuonna jäseniä oli jo 18. Melko nopeasti päästiin jo 40 jäseneseen ja tätä kirjoitettaessa jäseniä on 51.

Kokouksessa päätettiin, että paikallise-

EKYL:n 40-vuotisjuhlakokous. Oikealta Ekylin puheenjohtaja Mikko Perkko, Suomen Kotiseutulitton puheenjohtaja Riitta Vanhatalo ja Ekylin varapuheenjohtaja Ann-Christin Lintula. Valokuvaaja Juhana Päiväranta

na keskusjärjestönä ja kotiseututyön koordinoijana EKYL toimii myös Suomen Kotiseutuliiton aluejärjestönä, joka tarkoitti, että jäsenyhdistykset ovat automaattisesti Suomen Kotiseutuliiton jäseniä. Kaupungin vahva tuki uudelle liitolle näkyi mm. siten, että käynnistysvaiheessa sihteerin tehtäviä hoiti kotiseutu- ja museotoimiston työntekijä. Liiton tehtäväksi määriteltiin jäsenten edunvalvonnan ohella espoolaisen kulttuurielämän ja kotiseututuntemuksen edistäminen ja perinteen vaaliminen. Yhteistyö kotiseutu- ja museotoimiston (kaupunginmuseon) kanssa oli alusta lähtien luontevaa ja tiivistä. EKYLin vaikutuksesta Espooseen perustettiin kotiseutuyhdistyksen sihteerin (kotiseutusihteerin) toimi vuonna 1985, jota tehtävää Kirsti Salminen hoiti ansiokkaasti. Tehtävänä oli edistää kaikkien espoolaisten kotiseutu- omakoti- ja asukasjärjestöjen toimintaa ja myös yhdistyksille tulevien kaupunginavustusten valmistelu. Toimi lakkautettiin vuonna 2004.

EKYLin perustamisajankohtaan osui sopivasti Euroopan neuvoston käynnistämä kaupunkimaisten yhdyskuntien kehittämiskampanja. Kampanjan tunnuksena oli, vielä tänäänkin ajankohtainen, ”kaupunkimme hyväksi elää”. Ensimmäisen toimintavuoden aikana järjestettiin EKYLin aloitteesta kaksi, runsaan osanoton saanutta, kaupunginjohtajan asukasilttaa. Asukasilloja järjestettiin vuosittain eri suuralueilla, kunnes ne siirtyivät kaupungin järjestettäväksi. Kun asukasillojen järjestäminen päättyi niin EKYLin aloitteesta tilalle tulivat kaupunginjohtajan ja yhdistysten puheenjohtajien väliset tapaamiset, ensin Espoo-päivän aamukahvit Gumbölessä, ja

myöhemmin näyttelykeskus WG:llä, jossa tilaisuuden päätteeksi on voinut tutustua KAMU:n näyttelyihin.

Puheenjohtajina ovat vuosina 1981–2021 toimineet Olavi Laine, Kirsti Henelius, Pauliina Lumme, Heikki Kotamies, Arja Salmi, Marjo Matikka, Jukka Kivi ja Mikko Perkko.

Espoon Lystit syntyvät

Alusta lähtien innostusta riitti monenlaisiin tapahtumiin, joissa jäsenten talkootyöllä oli tärkeä asema. Vuosina 1983 ja 1984 järjestettiin kaksipäiväiset perinne- ja kotiseutupäivät. Ohjelmassa oli tanhua, taidenäyttelyitä, perinnekeisityönäytöksiä ja musiikkia. Perinnepäivät vaihtuivat luontevasti Espoon Lysteihin, kun Kotiseututoimisto (Espoon museo) siirsi järjestämisen EKYL:lle vuonna 1985. Järjestämiseen saatiin kaupungilta vuosittainen avustus. Positiivinen julkisuus lisäsi arvostusta niin asukkaiden, jäsenkunnan kuin myös kaupungin virkamiesten keskuudessa. Espoon lystit- Esbo Karnevalen, moniviikkoisena tapahtumana eri puolilla kaupunkia muuntautui moneksi, mutta aikansa silläkin ja EKYL luopui järjestelyvastuusta vuonna 2010 jolloin ne siirtyivät takaisin kaupungin järjestettäväksi yksipäiväisenä Espoo-Päivän nimellä.

Aktiivisuutta riitti myös pihakilpailujen järjestämiseen yhdessä Espoon Puutarhayhdistyksen kanssa vuodesta 1992 vuoteen 2001.

Esimerkkinä alkuaikojen yhteistyöstä naapurijärjestöjen kanssa voi mainita mm. HELKA:n, EKYLin, Espoon kotiseututoimen (Kaupunginmuseo) ja Vantaan Kotiseutuliiton kanssa järjestetty ”Rokkaa rajalla – kaupunginjohtajat ja kan-

*Puheenjohtajien retki Pentalaan 2019
valokuvaaja Ann-Christin Lintula*

salaiset kohtaavat” – tapahtuma, joka järjestettiin 3.5.1994 kansallisen kulttuurin juhluvuonna teemalla ”kotiseutuliike 100 vuotta”. Tilaisuus järjestettiin Rajatorpassa, Espoon, Helsingin ja Vantaan rajalla.

Yhteistyökumppani

EKYL on vuosien määrätietoisella työllä ja vahvalla osaamisella saavuttanut tunnustetun aseman ja arvostusta kaupungin luotettavana yhteistyökumppanina monilla sektoreilla. Edustajamme ovat olleet jäseninä Espoon alueneuvottelukunta-työryhmässä ja vuodesta 2009 asukasfoorumityöryhmässä ja sen puheenjohtajana 2011–2021. EKYL:illa on edustaja myös Espoon turvallisuusstrategian johtoryhmässä.

Oma toimistotila ja vuokraustoimintaa Luottamusta ja hyviä suhteita kaupun-

kiin osoittaa myös, että EKYL sai 2002 toimistotilan Kotiseututalo Parkvilla:sta ja samalla hoidettavakseen huvilan vuokraustoiminnan. Samana vuonna myös Albergan kartanon vuokraustoiminta siirtyi EKYLin vastuulle. Viimeisimpänä luottamuksen osoituksena Taidekeskus Karhusaaren vuokraustoiminnan siirtäminen EKYL:lle vuonna 2020. Päivystyskorvauksilla turvataan kahden osa-aikaisen työntekijän palkkaus. (järjestösihteerin ja Albergan päivystäjä).

SuomenKotiseutuliitto ja kotiseutupäivät Suomen Kotiseutuliiton aluejärjestönä EKYLillä on ollut kiintiöpaikka liiton valtuustossa vuodesta 2011 lähtien. Valtuuston jäseninä ovat toimineet Marjo Matikka 2006–2008, Mikko Perkko 2011–2021 ja Ann-Christin Lintula 2021–2023. Hyvistä ja luottamuksellisista suhteista valtakunnalliseen keskusjärjestööm-

*Kotiseutukummit kaupunginjohtajan vieraina Gumbölessä kesällä 2018
Vasemmalta: Esko Meuronen, Benita Åkerlund, Kirsti Salminen, Ann-Christin Lintula ja Raimo Kukko
valokuvaaja: Mikko Perkko*

me, Suomen Kotiseutuliittoon kertoo, että olemme saaneet järjestää kahdet Suomen Kotiseutuliiton Valtakunnalliset Kotiseutupäivät Espoossa. Ensimmäiset 1989 teemalla "kotiseutuna kasvava kaupunki", keskuspaikkana Tapiola ja toiset 2015 teemalla "rakkaudesta kotiseutuun" keskuspaikkana Leppävaara. Molemmista saatiin kiitosta. Tiivis yhteistyö on tehty erilaisten hankkeiden puitteissa. Kotiseutuliiton aloitteesta toteutettiin, vuonna 2005, pilottihankkeena kotikaupunkipolkuja viiteen kaupunginosaan. Viimeisimpinä yhteistyöhankkeina on opetusministeriön rahoittamina toteutettu "Kaikilla on oikeus kotiseutuun" ja "Mestarit ja Kisällit" hankkeet. Näissä hankkeissa, jotka rahoitetaan Suomen Kotiseutuliiton kautta EKYL tehtävänä on kartoittaa hankkeeseen osal-

listuvat jäsenyhdistykset ja muut yhteistyökumppanit ja toimia yhdessä osallistujiin yhdessä Kotiseutuliiton hankkoordinaattorin kanssa.

Espoon kotiseutukummit

Vuodesta 2003 lähtien EKYL on yhdessä EOK:n ja Esbo Hembygdsförening Rf:n kanssa, palkinnut yhdistyksissä ansiokkaasti toimineita aktiiveja Kotiseutukummi arvonimellä, joita on tähän mennessä myönnetty kahdeksalle henkilölle: Kirsti Salminen 2003, Erkki Holvikivi 2004, Benita Åkerlund 2005, Raimo Kukko 2007, Anja Pankasalo 2012, Solveig Forsberg 2013, Esko Meuronen 2015 ja Ann-Christin Lintula 2017.

Mikko Perkko, puheenjohtaja

KAAVOITUSKATSAUS

Edellisellä vaalikaudella yritettiin saada Pohjois- ja Keski-Espoon yleiskaava hyväksytyksi. Aikataulu ei kuitenkaan antanut myöten mm. valtavan muistutusmäärän (n.700 kpl) vuoksi. Oli ilmeistä, että se olisi pitänyt asettaa vielä uudelleen nähtäville lautakunnan tekemien muutosten jälkeen. Ratkaisuksi keksittiin jakaa kaava kahteen osaan eli jättää eteläosa pois tästä kaavamutoksesta. Raja kulkee n. Kehä III:n kohdalla.

Valtuusto hyväksyi 7.6.2021 tämän 'POKE:n puolikkaan'. Uudenmaan ELY-keskus teki siitä kuitenkin oikaisukehottuksen, jossa vaaditaan 8.1.2022 mennessä valtuuston uutta päätöstä. ELY:n keskeiset huomautukset liittyvät mm. uuden radan asemasetujen rakentamiseen ja ajoitukseen ja myös tilaa vaativan kaupan määräyksiin vaadittiin tar-

kentamista.

Kaupunginhallitus hyväksyi 11.10.2021 kaavaan tehdyt muutokset ja vastineen ELY:n oikaisukehotukseen. Valtuusto hyväksyi yleiskaavan 15.11.2021. Ennenkuin uusi yleiskaava saa lainvoiman on vielä ELY-keskuksella ja aikaisemmin valituksen tehneillä mahdollisuus valittaa asiasta Hallinto-Oikeuteen.

Kirkkoväartinpuisto – asema-kaava

Alue rajautuu Espoontiehen, Omnian rakennuksiin, kirkon hautausmaahan ja sisältää lisäksi Muuralanpuron reuna-alueet melkein Espoonjoelle asti. Ilmeisesti Seurakuntayhtymä haluaa saada hautausmaan huoltoalueen rakenteille ja voimassaolevan yleiskaavan mukaan sen voi tehdä tälle alueelle.

Yhdistyksemme mielipiteessä pidimme kyllä parempana paikkana nykyisen jou- tomaan länsiosaa, mutta kaava-alueiden pilkkominen postimerkkiäkin pienem- mäksi johtaa tälläisiinkin ongelmiin.

Jokisilta - asemakaava

Valtuusto hyväksyi kaavan 16.11.2020, mutta siitä tehtiin valituksia Hallinto- oikeuteen, joka kumosi valtuuston pää- töksen 16.11.2021. Perusteena oli sel- vitysten puutteellisuus ja yleiskaavan vastaisuus. Pohjana on käytetty POKEn luonnosta, joka ei nyt siis ole voimassa eikä edes ehdotuksena Jokisillan alueel- la.

Savikuja - asemakaavamuutos

Kaupungin kaavatietojen mukaan kaa- voitus on päätetty, koska hakija (Espoon asunnot) on vetänyt hakemuksensa pois. Asemakaavaluonnos oli tehty uu- den yleiskaavaehdotuksen mukaisesti asuinkerrostalorakentamiseen, eikä oli- si voinut edetä kun yleiskaavan rajausta muutettiin. Voimas- sa olevan yleiskaavan mukaan Savikujan alue on asuinpien- taloaluetta. Espoon asuntojen jatkosuun- nitelmista ei ole tie- toa. Osa asunnoista on kuulema huonos- sa kunnossa ja alueel- la on kusteusongel- mia. Olisikohan tässä vaiheessa kuitenkin syytä harkita kor- jausvaihtoehtoa.

Pappilanmäki - asemakaava- muutos

Alue sijaitsee tuomiokirkon ja sen hau- tausmaan sekä Espoontien väliin ra- joittuen idässä Omnian rakennuksiin ja lännessä Pitäjänristin omakotitaloi- hin. Pappilanmäen asemakaavoitus on pysähdyksissä, koska sekin kuuluu uu- desta yleiskaavaversiosta karsittuun alueeseen. Maanomistaja hakee nyt kaa- vamuutosta vain alueen itäosaan nimel- lä Kirkkoväärinpuisto.

Kaupunginkallionrinne - ase- makaavamuutos

Asemakaavamuutos on uudestaan tul- lut esille. Luonnos oli nähtävillä jo 2014. Suunnitelmien mukaan lämpö- keskuksen mäelle tulisi mittavaa ker- rostalorakentamista. Kaupungin tilan- nekatsauksen mukaan kaavaehdotusta valmistellaan 2021 aikana.

Pikkukoulu - asemakaavamu- utos

Kaavaehdotus oli nähtävillä lokakuussa 2021. Tarkoitus on muuttaa yleisten ra- kennusten merkintä liike- ja toimisto ra- kentamiseen. Vanha suojeltu koulura- kennus huomioidaan muutoksessa.

Söderskogin aukion ja Bosmal- min asemakaavat

Kaavat määrittelevät Espoonväylän poh- joispään linjauksen ja sisältää mm. Sö- derskogin peltoaukeaman. Tarkoitus on saada kaavaehdotukset loppuvuodes- ta 2021 lautakuntaan ja sitten edelleen kaupunginhallitukseen ja valtuustoon arviolta keväällä 2022.

Kaupungin sivuilta löytyy kaavoitusasi- oista paljon tietoa. Tosin sivut on uusit- tu ja vaativat taas hieman harjoittelua. Alkuun pääsee kuitenkin espoo.fi/kaa- voitus. Hakumahdollisuus on monessa eri vaiheessa. Hakusanana toimii kaavan nimi. Kaavatietojen lisäksi pääsee myös asiaa käsitelleisiin päätöksiin. Valintaa voi tehdä myös esim. alueen tai kaava- tyypin perusteella.

Eeva Vainio

Wanhoja ilmoituksia

Osuuskauppojen myyntimääriä.
Esbo Mellersta Andelshandeln m. b. t.

myynti oli:	
tammik.	3,358:55
helmik.	4,573:90
maalisk.	5,981:15
huhtik.	4,193:80
toukok.	4,952:35
kesäk.	4,305:50
heinäk.	5,479:65
elok.	5,793:27
syysk.	4,778:77
lokak.	4,591:88
	Smk. 47,900:82

Myynti vastaavalla ajalla viime vuonna oli Smk 53,960:02 joten vähennys tänä vuonna on Smk. 6,059:20.

Toivottavasti jäsenistö alkaa innokkaammin käyttää kauppaansa, jotta ei tämä ikävä lhmö enään tuisintuisi ja jotta myynti alkaisi ko- hota säännöllisesti entiselleen ja siitä ylikin.

O. O. A.

Kuvaaja Hannele Nygård

KOTI KAUPUNGINKALLIOSSA

Kaupunginkallion kattojen alle mahtuu monen eri alan ammattilaisia ja osajia. Tällä kertaa tapaamme kaksi elokuvaohjaajaa ja tuottajaa, Iiris Härmän ja Visa Koiso-Kanttilan.

Iiris ja Visa löysivät unelmiensa kodin Kaupunginkalliosta 24 vuotta sitten. Myynnissä oleva purkukohde ei ehkä ensisilmäyksellä muita vakuuttanut, mutta Iiriksestä ja Visasta metsän kupeessa, mäellä sijaitseva puutalo oli kuitenkin täydellinen kodin paikka. Ostopäätöksestä alkoi silloin 27-vuotiaiden uusien talonmestajien ensimmäinen iso, yhteinen projekti.

Iiris ja Visa tekivät lähes kaikki ison talon kunnostustyöt itse ja sukulaisten avustamana. Vain sähkö- ja putkityöt teetettiin ammattilaisilla. Sopivasti ennen ensimmäisen lapsen syntymää talo oli käyttökunnossa, vedet ja viemärit valmiina uusia asukkaita varten. Talo, sen laajennus ja pihasauna ovat tarjonneet käden projekteja myöhemminkin. Taloa laajennettiin perheen kasvattua viisihenkiseksi ja nykyäänkin kesäloma alkaa usein pihapiiriin työmaalla.

Talon ja perheen lisäksi Iiris ja Visa yhdistävät myös yhteinen yritys Guerilla Films, työ ja yhteiset isot työprojektit. Molemmat ohjaavat ja tuottavat omia elokuviaan ja avustavat toistensa tuotannoissa. Visa kuvaa, Iiris äänittää. Molemmat tekevät dokumenttielokuvia.

Visa on opiskellut mm. Taideteollisessa korkeakoulussa. Visan dokumenttielokuvat Isältä pojalle, Talvinen matka ja Miehen kuva muodostavat suomalaisista miehistä ja pojista kertovan trilogian.

Isältä pojalle -elokuva on osittain kuvattu Kaupunginkalliosta. Visa on dokumenttielokuvien lisäksi käsikirjoittanut ja ohjannut näytelmäelokuvan Kaiken se kestää.

Iiris hyödyntää kulttuurin tutkijan koulutustaan dokumentti-aiheisiin perehtymisessä ja työstämisessä. Työmenetelmät ovat usein samoja kuin tutkijalla; haastattele ja havainnoi. Myös dokumentin ohjaajana häntä motivoi halu tietää asioista enemmän, jakaa tietoa ja herättää kysymyksiä ja ajatuksia. Dokumentit antavat mahdollisuuden kertoa ja jakaa kokemuksia taiteen kautta. Luottamusta

tarvitaan, jotta dokumenttien päähenkilöt avavat ovensa ja elämänsä vieraiden filmattavaksi ja katsottavaksi. Iiriksen dokumenttielokuvien aiheet ovat kulkeneet itkuvirsikursseista tekoölyyn. Kohdasta julkaistava dokumentti Luomakunnan vartijat sijoittuu Pohjois-Keniaan.

Kahden ohjaajan työ on vaihtelevaa ja monipuolista. Kaupunginkallion koti on toiminut tukikohtana ja myös toimistona, kun taas kuvausprojektit ovat kuljetaneet Iiristä ja Visaa eri maihin ja mantereille. Dokumenttien kuvaus on usein ennalta-arvaamatonta ja se antaa mahdollisuuden oppia ja kokea uutta. Iiriksen ja Visan elämässä pätkätöyläisen epävarmuus kulkee mukana. Rohkeutta tarvittiin jo taloa ostaessa ja kunnostaessa ja rohkeutta tarvitaan jatkuvasti vaihtelevien projektien rakentamiseen. Kantaako idea, saako sen myytyä rahoit-

tajille, eteneekö projekti suunnitelmiensa mukaisesti, mitä palautetta siitä saa, onko yleisö kiinnostunut? Glamourin hetket punaisella matolla ovat vain pieni osa työtä, vaikka Iiriksen ja Visan tuotantoa onkin esitetty monilla kansainvälisillä filmijuhlilla.

Projekteihin kuluu kuitenkin paljon muita palkitsevia vaiheita, kun Iiris ja Visa ohjaajan työssään onnistuvat saamaan koko kuvausryhmän toimimaan yhtenä joukkueena, kohti samaa päämäärää. Kuvausmatkoista ja intensiivisestä työstä palautumisessa auttaa Kaupunginkallion koti. Kävelylenkillä koiran kanssa tai hiihtäessä lähiladuilla voi taas suunnitella seuraavaa elokuvaprojektia. Työ vie maailmalle, mutta koti odottaa Kaupunginkalliosta.

Teksti ja kuvat: Merja Mäkelä

Wanhoja ilmoituksia

LILLTORP ESBO MORBY
emottager gäster för vila och rekreation.
Soligt, fridfullt läge. Beställ per telefon
Esbo mell. 48.

HUFVUDSTADSBLADET 02.06.1935

Tandläkare
Esbo
Tandläkare EUNAR NYSTRAN
Björns väg 11, Esbo.

Nya Nyland 17.09.1949

Önskar ni en bild av ert fartyg?

För varje sjöman är bilden av det fartyg, på vilket han i storm och sol plöjt havets våg, ett kärt minne för hela livet. För en sjöfarande torde det därför vara ett behov att pryda sitt hem med ett konstverk, som dagligen låter honom återuppleva de skönaste stunderna i hans liv därute på det fria havet! Vår artistiska medarbetare marinmålaren Adolf Bock, väl känd för alla läsare av «Finlands Sjöfart» genom sina av oss reproducerade motiv ur sjölivet, har förklarat sig villig att på beställning utföra skeppsbilder i olja och akvarell.

Herr Bock har i nio års tid tjänat i den tyska marinen, bl. a. även å kejsarjakten «Hohenzollern», varvid han under resor

till Grekland och Norge haft rikligt tillfälle att studera havet och fartyg av olika slag. Han är därför icke endast målare utan även fackman på sjölivets område. Flera av hans marimbilder ägas av kejsar Wilhelm II, kungen av Grekland, prins Heinrich av Preussen, storhertigen av Oldenburg m. fl.

I Finland är herr Bock besatt redan fyra år och har här i olika städer med framgång föranställt utställningar, varjämte han även utfört en mängd privata beställningar.

I den händelse någon av våra läsare önskar låta måla en bild av ett honom kärt vordet fartyg, torde han vända sig med noggrant angivande av sina önskningsmål direkt till marinmålaren Adolf Bock, Esbo station.

ESPOON KESKUKSESSA JA SEN LÄHIALUEILLA KUVATTUJA ELOKUVIA

Espoon monimuotoinen miljöö on houkutellut elokuvantekijöitä jo 1900-luvun mustavalkoelokuvien aikakaudelta lähtien. Tähän artikkeliin on koottu lyhyt katsaus kotiseudullamme osittain tai kokonaan kuvatuista elokuvista.

Espoon keskus, Tuomarila ja Suvela

Valentin Vaalan ohjaama Mustalaisyshurmaaja on mykkäelokuva vuodelta 1929, joka kertoo elämästä mustalaisleireissä. Sen ulkokohtaukset on kuvattu Espoonjoen suulla ja aseman seudulla ja siinä esiintyi monia Helsingin seudulla asuneita romaneja. (1)

Toinen ihana mustavalkoinen mykkäelokuva vuodelta 1931 on Rovastin hämmätkät, jonka on ohjannut Jaakko Korhonen. Kuvauspaikkoina olivat muun muassa Muuralan sairaala, Espoon kirkko ja Espoon kartano. (2)

Lasse Naukkarisen käsikirjoittama ja ohjaama Häyö myytävänä (1979) on tragikomedialuokan juurettomuudesta ja ihmisen hyväksikäytöstä. Elokuva alkaa kuvauksella Espoon tuomiokirkosta kun päähenkilöt Sisko ja Marko astelevat tuoreena avioparina aurinkoiseen kirkonpihaan. Kirkolta siirrytään hääjuhlaan Bembölen kahvituvalle ja taustalla näkyy Bembölen huoltoasema 1970-lu-

vun kuosissaan. Rooleissa: Armi Sillanpää (Sisko), Juhani Laitala (Marko), Aake Kalliala (Mikko), Paavo Piskonen (toimittaja), Eeva Litmanen (Liisa), Hannele Laaksonen (Marjatta), Vesa Vierikko (Relle), Pirkka-Pekka Petelius (Make), Lars Lindberg (Nöpö), Kyösti Mankamo (kusti), Sulevi Peltola (kuokkavieras), Leila Itkonen (sulhasen äiti), Richard Tenhollina (pastori). Tämän 50 minuutin mittaisen elokuvan voi katsoa Yle Areenasta. (3)

Karun kuvauksen itsetuhoisen muusikon elämästä tarjoilee Mika Kaurismäen ohjaama Zombie ja kummitusjuna (1991). Tässä 90-luvun tyyliä tiheässä draamassa kuljetaan mm. Kirstinharjulla, Tuomarilan VPK-talolla sekä Espoon keskuksen rautatieasemalla. (4)

2002 ilmestynyt Johanna Vuoksenmaan Nousukausi sijoittuu hyvin moiseen paikkaan Espoossa, muun muas-

sa omakotitalo-kohtauksia on kuvattu Kirstinmäellä. Päärooleissa Petteri Summanen ja Tiina Lymi. Elokuva kertoo menestyvästä pariskunnasta, joka rikkaan elämänsä vastapainoksi haluaa kokea lomalla jotain ihan muuta ja muuttaa Jakomäkeen. (2)

Espoon viimeinen neitsyt on Selma Vilhusen käsikirjoittama ja Hanna Maylettin ohjaama suomalainen draamaelokuva vuodelta 2003. Sen pääosissa esiintyvät Saira Laakkonen ja Hennariikka Laaksola esittävät 16-vuotiaita tyttöjä, jotka kiltin tytön elämään kyllästyneinä lähtevät liftausreissulle. Elokuva sijoittuu osittain Suvelan alueelle. (5)

Suvelan Satulinnassa 2009 kuvattu Jos rakastat on Neil Hardwickin ohjaama musikaalielokuva, joka kertoo ministerin tyttären ja maahanmuuttajan rakkaustarinan. Elokuvan musiikkien taustalla on Leri Leskinen ja sen nimi juontuu Kristii-

na Halkolan tunnetuksi tekemästä kapaleesta "Jos rakastat". (6)
Koko perheen komediaseikkailua Ella ja kaverit (2012) on kuvattu Espoossa. Kuvauspaikkoina ovat muun muassa Thors-torp Leppävaarassa sekä Gumbölen kartano. Espoon keskuksen virastotalo on Ellan ja hänen luokkakavereidensa uusi koulu. Espoolaisia on elokuvassa mukana näyttelijöinä ja avustajina sekä työntekijöinä ja yritysinä. Ohjaaja Taneli Mustonen. Elokuva katsottavissa Viaplayssä. (7)

Bemböle

Yrjö Nortan käsikirjoittama, ohjaama ja kuvaama rikoselokuva Kolmas laukaus (1959) perustuu Mauri Sariolan rikosromaanin ja on osittain kuvattu Bembölen maisemissa. (4 & 12)

Kauklahti

Katsastus on Matti Ijäksen ohjaama, vuonna 1988 valmistunut tv-elokuva, joka perustuu Joni Skiftesvikin novelleihin Vanha mies, Näprääjä ja Katsastus ja kertoo vanhenemisestä. Elokuvan päähenkilöitä ovat pohjoissuomalaiset kaverukset, kolmekymppinen Viltteri (Vesa Vierikko) ja nelikymppinen Öövini (Sulevi Peltola), sekä Viltterin vaimo Malu (Kaija Pakarinen) ja Mallun veli Junnu (Markku Maalismaa). Elokuva on kuvattu muun muassa Kauklahden suunnassa. Katsastus on katsottavissa Yle Areenassa. (8)

Entinen Mankin Esso Kauklahdessa oli Uuno Turhapuron kantapaikka, jonne Uuno karkasi salaa vaimoltaan elokuvassa Lottovoittaja UKK Turhapuro (1973). Uuno ylpeili tuntevansa baarin omistajan Veijo Esson. (9)

Jaakko Pakkasvirran ohjaama, tuottama ja yhdessä kirvesmies Väinö Pennasen, kirjailija Pentti Saaritsan ja kuvaaja Esa Vuorisen kanssa käsikirjoittama Jouluksi kotiin (1975) on arkirealistinen ja yhteiskunnallisesti kantaaottava elokuva. Rakennustyömies Urho Suomalainen (Paavo Pentikäinen) asuu tehtaassa työskentelevän Sirkka-vaimonsa (Irma Martinkauppi) ja lastensa kanssa alivuokralaisina vinttikamarissa. Urho raataa terveytensä kustannuksella toteuttaakseen perheensä unelman omakotitalosta, jonka on määrä valmistua jouluksi. Jouluksi kotiin on kuvattu Espoossa (Kauklahdessa), Helsingissä ja Kirkkonummella. (4 & 11)
Cyclomania (2001) on Simo Halisen ohjaama romanttinen draamaelokuva kolmesta polkupyörälähetistä, jotka tavoittelevat kilpapyöräilyn maajoukkuepaikkaa. Elokuva voitti parhaan Jussi-palkinnon musiikista. Kohtauksia on kuvattu Kauklahdessa Espoonkartanon tienoilla ja Saunalahdessa. (2 & 10)
Rakastetun koko perheen elokuva Heinä nähtävä ja vilittösu -sarjan ensimmäinen osa vuodelta 2002 on kuvattu osittain Lasilaaksossa. Elokuva perustuu Sinikka ja Tiina Nopolan suosittuun lastenkirjasarjaan. (2)
Tuorein Kauklahden kylänraitilla kuvattu koko perheen elokuva lienee Mari Rantasilan ohjaama Risto Rappääjä ja polkupyörävaras (2010). Tämäkin elokuva on alkujaan Sinikka ja Tiina Nopolan käsialaa. Elokuvassa Risto (Severi Heikkilä) ja Nelli (Lauramaija Luoto) seikkailevat muun muassa Kauklahden juna-aseman sekä värikkään asuntomessualueen tienoilla. (2)

Teksti Marja Aho

Espon keskus NYT on Helinä Rautavaaran museon hanke, jossa taltioidaan tarinoita, tunteita ja kuvia Espoon kesuksesta. Hankkeessa nostetaan esiin alueen asukkaat, heille tärkeitä paikkoja ja muistoja.

Tule valokuvattavaksi

Valokuvataiteilija Sanni Saarinen muotokuvaa ihmisiä heidän valitsemissaan paikoissa. Kuviin voi tulla yksin tai yhdessä ystävän, perheen tai työkavereiden kanssa. Valokuvaan voi tulla sellaisena kuin toivoo itse tulevansa nähdäksi: arkiasussa, juhlaatteissa tai esimerkiksi oman kulttuurin perinteitä korostavalla tavalla.

Valokuvaus on kuvattaville maksutonta ja he saavat muotokuvista itselleen vedokset. Valokuvia käytetään Helinä Rautavaaran museon Espoon keskus nyt -julkaisujen yhteydessä esimerkiksi näyttelyissä.

Seuraava valokuvaus 27.11. lauantaina kello 11 - 15. Hae valokuvaaja mukaasi Helinä Rautavaaran museolta! Kuvausajan voi myös varata sähköpostitse info@helinamuseo.fi.

Jaa valokuvasi ja tarinasi

Valokuvat taltioivat muistoja, menneitä maailmaa ja elettyjä hetkiä. Muistelupiireissä kokoonnutaan osallistujien omien valokuvien äärelle ja jaetaan niihin liittyviä tarinoita ja muistoja vapaan keskustelun kautta.

Miten syntymäpäiviä juhliittiin lapsuudessa tai kotimaassasi? Kuka tanssi kuvassa ja millaisen musiikin tahdissa?

Favez ja Syyrian linnut.
Kuva: Sanni Saarinen

Miltä kotikatusi näytti 20 vuotta sitten - entä nyt? Kuka on tuo vekkulin näköinen lapsi?

Muistelupiirit ovat avoimia kaikille ja maksuttomia. Mukaan voi ottaa noin kymmenen valokuvaa - ne voivat olla millaisia tahansa ja mistä päin maailmaa tahansa. Olennaista on se, että niihin liittyy osallistujalle itselleen tärkeitä muistoja.

Seuraava muistelupiiri keskiviikkona 8.12. kello 17 - 19.30 Helinä Rautavaaran museolla. Mukaan voi tulla myös kesken ja lähteä omien aikataulujen mukaan. Valokuvauksia ja muistelupiirejä jatketaan vuonna 2022, seuraa Helinä Rautavaaran museon nettisivuilta aikatauluja!

Helinä Rautavaaran museo:
Kauppakeskus Entresse
Siltakatu 11
02770 Espoo

KORONA-AIKA JA SEN JÄLKEEN

Yle oli tehnyt jutun entisestä tallikaveristani Tuijasta, joka oli muuttanut Helsingin Kivihaasta Järvenpäähän. Pidin Tuijaa vannoutuneena Helsingin keskusta asukkaana. Järvenpäähän Tuija oli päätyntynyt suomenhevosensa Taavin vuoksi. Taavi kun asuu Tuusulassa.

Niin Tuijalla kuin minullakin teki korona-aika työ- ja vapaa-ajan kuvioihin muutoksen ja se on tuo ajankäyttö. Kävin säännöllisesti toimistossa töissä maanantaista perjantaihin toimisto-aikaan. Töissä 8 tuntia ja matkat päälle eli minulla se on melkein tunti suuntaansa. Illalla sitten tallille, jos vaan jaksoi. Ja olihan sitä kaikkea muutakin, ruoan laittoa, siivoamista, puutarhan hoitoa. Kun toi-

mistolla käynti kiellettiin ja työvälineet tuotiin kotiin, tuli päivään paljon muutelmahdollisuuksia. Enää ei tarvinnut kiirehtiä aamiaiselta bussille vaan rauhassa Hesarin lukemisen jälkeen koneelle ja töihin. Kun välttämätön oli tehty, tallille ratsastamaan tai muuten hevosta hoitamaan. En ole etätöiden alettua käynyt kertaakaan pimeään aikaan tallilla. Tai no kävin kerran; ponini sairastui ähkyyn ja olihan sinne mentävä ja kutsuttava eläinlääkäri. Myös kaiken muun asioimisen teen ruuhkattomana aikana. Toki näitten pidempien taukojen vuoksi joutuu sitten tekemään töitä vähän myöhempään. Pimeillä marraskuun keleillä se ei niin haittaa, mutta keväällä ja kesällä ilta-aikakin on kivaa ja tekisi toki mieluummin jotain muuta kuin töitä.

Sitten niihin vähän ikävämpiin puoliin tässä loputtomassa kotona oleilussa. Vakiounivormuni on verkkarit ja T-paita. Jos vaihdan, niin vaihdan toiset verkkarit ja T-paidan. En meikkaa juuri koskaan enkä laita muutenkaan itseäni. En juurikaan osta uusia vaatteita. Joudun laittamaan ruokaa, kun toimistolla ollessa käveltiin lähivintoloihin. Pesen hiukset, jos työpalaveri edellyttää kameran pitämistä päällä. Seuraa joutuu välillä hakemaan. Kukaan ei tule spontaanisti tänne kotiin. Olen lihonut, liikunta on ehkä kuitenkin vähentynyt ja syön karkkia enemmän.

Toimistoon saisi jo palata. Esimiehet puhuvat hybriditöistä, välillä toimistoon välillä kotona. En ole päässyt vielä sinne toimistolle. Sitä hieman ihmettelen, että monet kollegat valittivat etätöskentelyä ja kaipuuta toimistolle, kun sinne ei

voinut mennä, mutta eivät kuitenkaan ole sinne palanneet, vaikka taas olisi lupa. Tuijan tavoin valitsen itse kuitenkin etätöitä ja lisääntyneen vapaa-ajan. Jää hevosellekin enemmän aikaa.

Teksti ja kuva Ritva Koivukoski

TAKSIASEMA VUONNA 1968

Espoon kaupunginmuseolta löytyy mielenkiintoinen valokuva Espoon aseman taksiasemasta vuodelta 1968. Asema sijaitisi suunnilleen nykyistä makasiinirakennusta vastapäätä. Valokuvan vasemmassa laidassa on Lagstadin koulu. Talonpääty oikealla on Varubodenin kauppa.

Autot ovat Plymouth Valiant -merkkisiä. Se on yhdysvaltalainen automalli, jota Chrysler valmisti vuosina 1960-1976. Suomessa neliovinen malli oli 1960-lu-

vulla melko suosittu taksikäytössä.

Taksinkuljettajien piti tyytyä melko vaatimattomaan taukotilaan. Tärkeimpänä oli tietenkin puhelin. 1950-luvulla otettiin jo käyttöön taksikeskus, ulakeskus, jossa käytettiin radiopuhelinta. Yleisin tapa oli soittaa suoraan asemalle, eli tollalle. Yleinen ajanviite odottaessa kyytejä oli kortinpeluu.

Valokuva: Espoon kaupunginmuseo, Knüpfer & Öhman, 1968

Ann-Christin Lintula

BEMBÖLEN JA HÖLMÖLÄISTEN TARINAT NYT SUOMENKIELISINÄ

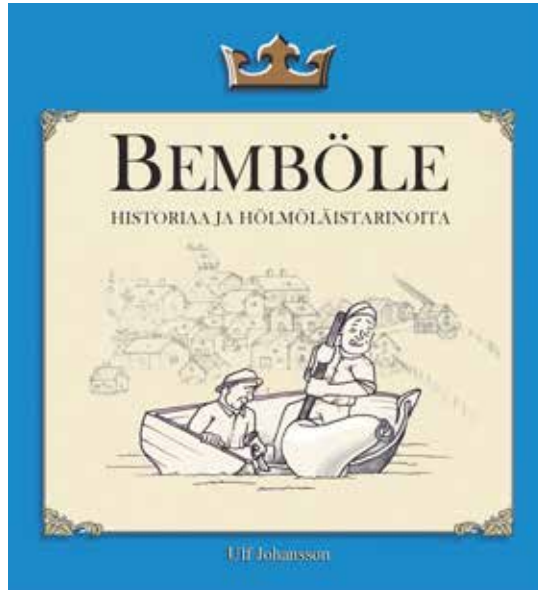
Esbo Hembygdsförening julkaisi vuonna 2005 Ulf Johanssonin kirjan Sagan om Bemböle. Kirja oli tarkoitus kääntää suomeksi, mutta hanke hautautui vuosikausiksi, kunnes Espoon perinneselästä päätettiin julkaista kirjasta suomenkielisenä. Vuonna 2019 Ulf Johansson, Aapo Kirvesniemi ja Esko Uotila käynnistivät kirjahankkeen, ja Tarja Rae osallistui käännöksen viimeistelyyn.

Korona viivästi hanketta vuodella, ja kirja valmistui julkaistavaksi lokakuussa 2021. Kirjaa esiteltiin Tapiolan Akateemisessa Kirjakaupassa. Julkistustilaisuudessa Bembölen Kahvitupa oli täynnä, ja kirja herätti kovasti kiinnostusta.

Ulf Johanssonin Bemböle - historiaa ja hölmöläistarinoita -kirja noudattaa alkuteoksen sisältöä, ja taitossa on pitäyditty sen mukaisessa ulkoasussa. Runsas kuvamateriaali ja Jens Johanssonin taitavat piirroset elävöittävät kerrontaa. Kirjan sisältöä täydentävät Aapo Kirvesniemen kirjoittamat luvut Bembölen vesimyllyistä ja isonjaon vaikutuksesta Bembölen kylärakenteeseen. Nyt jo rautatiekoivien vesimyllyjen rakenne ja toiminta kuvataan seikkaperäisesti.

Bembölen kunniakas historia

Bembölen sijainti Turun ja Viipurin yhdistävän Kuninkaantien varrella teki siitä yhden Espoon tärkeimmistä ja vauraimista kylistä. Kuninkaantiestä haarautuvat tiet sekä Helsinkiin (nykyinen Turuntie) että Espoon pohjoisosiin tekivät Bembölestä vilkkaan liikenteen risteys-

Bemböle – historiaa ja hölmöläistarinoita -kirja on myynnissä muun muassa Tapiolan Akateemisessa Kirjakaupassa, Auroran kappelissa, Talmuseo Glimsissä, Lagstadin kotiseututalossa ja Bembölen Kahvituvalla, ja sen voi tilata perinneselästä verkkokaupasta espoonperinneselästa.net/perinnekauppa.

kohdan, johon kylän kestikievari, nykyinen Bembölen Kahvitupa, sijoittui luontevasti.

Rautatie johdettiin 1900-luvun alussa kylän eteläpuolelta alueen mäisen maaston vuoksi. Espoon hallinnollista keskustaa kaavailtiin 1960-luvulla Bemböleen, mutta eri vaiheiden jälkeen se päätettiin sijoittaa nykyiseen Espoon keskukseen. Nykyisin myös Kehä III sivuaa Bemböleä.

Bemböle – historiaa ja hölmöläistarinoita -kirjan julkistus Bembölen Kahvituvassa 26.10.2021. Kuva: Martti Hellström

Hölmöläiset ovat älykkäitä

Hölmöläiset on totuttu liittämään Bemböleen. Ulf Johanssonin kirja kokoaa yhteen lukuisia hölmöläistarinoita, joista osa sijoittuu Bemböleen ja osa on paikasta riippumattomia tai kertovat muista seuduista. Jokaiseen tarinaan liittyy opetus lukijan pohdittavaksi. Hölmöläiset kuvataan neuvokkaina ihmisinä, jotka pystyivät helposti ratkaisemaan elämän suuria arvoituksia. Espoolaiset voivat olla ylpeitä heidän tarinoistaan.

Bembölen myllyllä on varmasti ollut oma merkityksensä hölmöläistarinoiden synnyssä. Isännillä oli myllykänneillä aikaa seipillä ja kertoilla tarinoita. Kylässä on myös Satujen vuori, joka oli kylän väen yhteinen kokoontumispaikka. Näin hölmöläistarinoilla on ollut tilaisuus syntyä ja levitä myös muille seuduille. Hölmöläistarinat ovat leimanneet Bemböleä myös sen vuoksi, että Zachris Topelius sijoitti Maamme kirjassaan Hölmöläin juuri Bemböleen.

Esko Uotila, Espoon perinneselästä

KYLLIKKI KIRJAVAINEN KOHTAA KORONAN

Pienessä päässäni on viime aikoina käynyt kova vilске, kun olen yrittänyt ymmärtää kaikkia niitä asioita, joissa puhutaan koronasta. Niitä on korviini sattunutkin runsain määrin, enkä tiedä, mitä vielä on tulossa.

Hauska peli

Ensin kuulin koronasta mainittavan kesällä 2019. Käsitin, että korona on hauska peli. Kun Amerikan-pojat tulivat Kiuaskujalle kesänviettoon heinäkuussa, meille hankittiin vanerinen lauta, jonka kulumissa oli pyöreät reiät. Pojat sanoivat niitä pesiksi. Pelissä piti pitkällä kepeillä yrittää

ampua värikkäitä nappuloita, niin että ne putosivat kolossa olevaan pesään. Max oli siinä aika mato; hän onnistui jatkuvasti voittamaan toiset pelaajat, koska osasi tähdätä tarkasti, keskittyi ja tökkäsi nappulan liukumaan pitkin lautaa – ja aina varmasti laudan kulmassa olevaan koloon. Minä yritin joskus napata nappulan, ennen kuin se luiskahti pesäänsä, mutta työkeästi minut häädettiin koronalaudalta. Väitettiin, että sotken tassuillani hösätessä hyvän pelin.

Toisinaan isovelji Felix, pelissä tappiolle joutuessaan, hermostui niin että alkoi mäiskä kepillä nappuloita aivan holtit-

Me maskitetut

tomasti, jolloin ne hyppivät koronalaudan reunan yli ja sinkoivat pitkin terassia. Silloin otin kypälät alleni ja pakenin vanhan saunan seinustalle turvallisen matkan päähän Felixistä ja hänen äkäisestä kepeistään. Kun hän oli rauhoittunut, nappulat kerättiin ja laskettiin, että kaikki olivat tallella, ja korona vietiin varastoon. Yksi punainen nappula oli jäänyt pojilta huomaamatta, ja sitä yritin tassuillani siirrellä terassin lattialla, mutta ei se oikein kiva leikki ollut.

Auringon korona

Pelin jälkeen mehua juodessaan ja mummin munkkeja maistellessaan Felix alkoi jutella kummallisia. ”Kuka tietää, mikä se korona oikeasti on?” hän kysyi. ”Se on jotakin kaasua tai tulta, joka lähtee auringosta,” Max arveli. Isovelji kertoi silloin hyvinkin tietäväisenä oloisena, että Auringon koronan voi nähdä auringonpimennyksen aikaan. Silloin se näkyy häikäisevän kirkkaana kehänä auringon ympärillä. ”Sitä et sitten muuten katso koskaan paljain silmin, Max, voit sokeutua!” Felix opetti. ”Tiedän, meillähän oli mustat lasit silmillä kun katsoimme auringonpimennystä kotona Dallasissa,” Max huomautti. ”No, se ei nyt kylläkään ollut ihan täydellinen auringonpimennys, mutta hyvä että isi oli hankkinut meille ne lasit. Oikea auringonpimennys syntyy, kun kuu joutuu auringon ja maan väliin ja kaikki ovat samalla akselilla. Silloin korona näkyy ja kaikki on pari minuuttia aivan pimeää. On myös osittaisia auringonpimennyksiä, ja sellaisen näimme Dallasissa. Korona on muuten niin voimakas, että se voi polttaa silmään reiän,” isovelji jatkoi tietäväisenä. Myöhemmin Felix selvitti isänsä kanssa,

Karanteenissa tehtiin palapelejä

että Suomessa seuraava osittainen auringonpimennys näkyy 25.10.2022. Se on Maxin ja Felixin isin syntymäpäivä! Leenakin yritti osallistua tähän keskusteluun ja kertoi lapsena katselleensa auringonpimennystä Nuppulinnassa noetun lasinsirpaleen läpi. Pojat huomauttivat, että ilmaskos hänellä nyt onkin huonot silmät. Minä kuuntelin ihmeissäni tuota keskustelua ja mietin, mitä tekemistä tällä asialla oli juuri äsken varastoon viedyn koronan kanssa. Yritin katsoa taivaalle, näkyisikö siellä aurinkoa ja koronaa, mutta vaikka kuinka siristelin silmiäni, näin pilven takaa pilkistävän ihan tavallisen auringon. Ajattelin huojentuneena, että jos tulee auringonpimennys ja aivan pilkkopimeää, on mahtavaa että minulla

on kissansilmät!

Koronakatu

Kun Taneli tuli hakemaan poikiaan päivälliselle toiseen mummolaan Kivenlahteen, hän kysyi: "Jokos olet käynyt katsomassa sitä Koronakadun kämppää?" Kaisu kertoi, että Matinkylässä oli tarjolla kaksikin asuntoa Koronakadulla, kolmio ja kaksio. "Taloahan aletaan vasta nyt rakentaa ja asuntoihin voi tehdä varauksia. Tarkoitus on mennä ensi sunnuntaina tilaisuuteen, jossa suunnitelmia esitellään," hän lisäsi. "Talossa on houkuttelevasti myös kuntosali ja mahtavan tuntuinen saunasasto," hän vielä hehkutti. Koronakatu? Juuri kuulemani perusteella tuntuisi aika oudolta asua Koronakadulla, jos se on se auringon korona joka polttaa silmään reiän. Toivoin, ettei Kaisu muuta sinne, se vaikuttaa niin epäilyttävältä.

Koronavirus

Leena ja kummitytär Maija palasivat Pariisista maaliskuun alussa 2020. He olivat olleet juhlimassa Maijan tulevaa kymmenvuotispäivää etukäteen, kun hiihtolomalla oli sopiva hetki lähteä kokemaan Pariisiin kevät. Palattuuan he kiittelivät lomamatkan hyvää ajoitusta: Euroopasta oli leviämässä Suomeen koronavirus, jonka takia jo seuraavalla viikolla kotimaahan saapuneet määrättiin karanteeniin. Yhtäkkiä kaikki uutiset ja keskustelut olivat koronaa täynnä, muusta ei enää puhuttukaan. Kaisu ja Leena istuivat television ääressä ja seurasivat hallituksen tiedonantoja. Ryhdyttiin asettamaan rajoituksia, jotta tauti ei leviäisi. Meidän maen asukkaat määrättiin ikänsä perus-

Maija piirsi Kyllikin

teella pysymään kotona, kauppaankaan ei saanut mennä kuin aamulla klo 7-8. Haloo, ajattelin, Leenahan nukkuu vielä silloin! Mietin hermostuneena, mahtoi-ko meillä olla tarpeeksi Sheebaa ja papanoita ja kissanmaitoa, jotta selviän tästä koronasta? Entäs kissantikkareita? Tyyppit mäellä panikoituivat ja alkoivat kartella jopa toisiaan. Matiakselle soitettiin kauppalistoja, ja hän ajoi Käpylästä asti täydentämään ruokavarastojamme ja vei kiltisti kauempana asuvalle Päivillekin raskaita kasseja täynnä ruokatarvikkeita.

Kerran kun Kaisu tyhjensi kauppakassia, hän alkoi nauraa isoon ääneen, niin että heräsin päikkäreiltäni. "Mitäkö naurattaa?" Leena kysyi. Kaisu nosti kas-

sista kaksi olutpulloa, joiden etiketissä luki Corona EXTRA. "Mahtavaa! Matias on muistanut meitä meitä meksikolaisilla virvokkeilla!" Kassissa oli lisäksi käsisidesiä ja mustia maskeja. "Voi tuota ainaista käsienspesua ja ikävähajuisella desillä lotraamista," ajattelin ja olin tyytyväinen omiin silkkitassuihini, joita ei tarvinnut pestä eikä desinfioida. Maskiakaan en tarvinnut, se olisikin pilannut kauniit kasvonni.

Onneksi minun liikkumistani ei rajoitettu hallituksen määräyksillä. Pääsin omasta kissanluukustani ulos ja sisään aivan mieleni mukaan, joten pystyin lähtemään pyydystysretkille päästäisiä ja hii-riä jahtaamaan. Pysyttelin kyllä ihan lähimaastossa kuten tavallisestikin - en edes yrittänyt ylittää Uudenmaan rajaa, mikä olikin kiellettyä. Menin korkeintaan Vainion saunan taakse päivää paistattelemaan, siellä kun on se ihana korkea sammeleinen kivi. Sen kolosta saattaa silloin tällöin tulla esiin jotakin kiinnostavaa! Kuulen kyllä rapinat, vaikka olen torkkukivinani siinä sammalvuoteella.

Koronarokotukset ja koronapassi

Sitten tuli kiire koronarokotuksiin, minkä jälkeen eräät alkoivat pelätä sen sivuvaikutuksia. Että siitä saattaisi saada koronarokkoa tai sirun, jonka avulla ihmistä voidaan seurata. No mutta, minullahan on siru, ja sen pitäisi olla hyvä asia! Hankittiin maskeja, joita pitäessä ei voi kuulemma kunnolla hengittää, silmälasit huuruuntuvat ja nenä alkaa vuotaa. Edes tuttujaan ei maskin takaa tunnista, paitsi jos ne alkavat puhua, niin äänestä sitten kyllä. Minä tunnistan silmät kiinni hajunkin perusteella tuttuni jo kaukaa, samoin

kuin sinappikinkun ja rosvopaistin. Kun ystävät tapasivat tai soittivat toisilleen, tärkein kysymys oli, kuinka monta koronarokotusta on saanut ja koska saasen kolmannen. He pohtivat myös, onko koronapassi ladattava puhelimeen vai tulostettava käsilaukkuuun. "Hei, nyt kun meillä kaikilla on rokotukset kunnossa ja koronapassi, voin tilata lounaspöydän täältä Järvenpään Koronasta!" Leenan Kaarina-ystävä vitsaili. – Voi noita ihmisten murheita! ajattelin.

Coronaria

Ihan äskettäin Leena kutsuttiin silmäkontrolliin. Eipä ihme mitäs oli lapsena katsellut sitä auringonpimennystä noetun lasin läpi. "Sain kutsun Coronariaan, testit suoritetaan nyt Tilkassa," hän selitti ystävälleen Lealle. "Mii-autsch!" minä maukaisin avaten suuni niin isoksi että kitalakikin paljastui. "Taas yksi korona! Tuleeko tästä loppua koskaan?"

Eroon koronasta!

Leena ja Kaisu ovat kuulemma saaneet jo toisenkin koronarokotuksen ja hankineet koronapassin. Ja kolmas rokotus on heille tulossa ihan näinä päivinä. Jokohan se koronahössötys sitten alkaa loppua! Päästäisiin mukavampien aiheiden pariin kuten selvittämään, miksi kissa putoaa aina jaloilleen ja miksi vain kissalla on seitsemän henkeä. Olisin kiinnostunut myös kuulemaan egyptiläisistä faaraoiden kissoista, joilla oli varsinaiset kissanpäivät notkuvien herkkupöytien ääressä.

Kyllikin ajatukset ja havainnot kirjasi
Leena Linhola

KURTTURUUSUN KASVATUSKIELTO VOIMAAN ENSI KESÄNÄ

Kurttturuusu *Rosa rugosa* on viime aikoina ollut otsikoissa erilaisilla puutarhafoorumilla. Syynä on, että se on EU-tasolla ja kansallisesti määritelty haitalliseksi vieraslajiksi. Vieraslajit ovat lajeja, jotka ovat levinneet luontaiselta levinneisyysalueeltaan uudelle alueelle ihmisen mukana joko tahattomasti tai tarkoituksella. Haitalliset vieraslajit aiheuttavat vahinkoa niin luonnolle, terveydelle kuin myös taloudelle. Näitä lajeja ovat kurttturuusun lisäksi muun muassa jättiputki, komealupiini ja jättipalsami. Euroopan unionin vieraslajiasetuksessa säädetään toimenpiteet, joilla jäsenvaltiot pyrkivät estämään haitallisten vieras-

Kurttturuusu *Rosa rugosa*.

lajien tuonnin ja leviämisen unionin alueella.

Kurttturuusu on alun perin tuotu Itä-Aasiasta koristekasviksi. Helppohoitoisena ja vähään tyytyvänenä kasvina siitä tuli hyvinkin suosittu myös kaupunkien viheralueilla. Kurttturuusun kasvatus kiellettiin asetuksella vuonna 2019. Ensi kesänä kuuluu umpeen kolme vuoden siirtymäaika, ja 1.6.2022 jälkeen sen kasvattaminen, maahantuonti, myynti, välittäminen ja ympäristöön päästäminen on kiellettyä. Kasvatuskielto koskee muun muassa yksityispihoja, siirtolapuutarhoja, maanteiden tiealueita ja yleisiä alueita kuten puistoja ja uimarantoja. Alueen omistajan tai haltijan vastuulla on hävittää asetuksessa tarkoitettu kurttturuuslaji alueeltaan.

Tunnistaminen on tärkeää

Haitallinen kurttturuusu on tärkeää tunnistaa, sillä kaikki kurttturuusulajit eivät suinkaan ole hävitettävien listoilla. Haitallisen kurttturuusun kukka on yksinkertainen ja siinä on yleensä viisi terälehteä. Kukkien väri on aniliinipunainen tai valkoinen. Kukinta-aika on kesä-syyskuu. Kurttturuusu *Rosa rugosa* muodostaa 0,3-1,5 metriä korkeita, tiheitä kasvustoja ja sen varret ovat piikkisiä. Kurttturuusun piikit ovat suorina, vaihtelevan kokoisia ja karvaisia. Piikit voivat olla senttimetrinkin mittaisia. Lehdet ovat paksuja sekä uurteisia ja alapuoleltaan tiheäkarvaisia. Kurttturuusun marjat eli kiulukat kypsyvät loppukesästä. Ne ovat

oranssinpunaisia-punaisia ja muodoltaan keskeltä hieman litistyneitä, nauriinmuotoisia. Siemenet ovat tahmeita ja leviävät uusille alueille tehokkaasti lintujen, virtaavan veden sekä myös auton renkaiden mukana. Siementen leviämistä voi estää keräämällä kiulukat ennen kypsymistä. Kurttturuusu tekee runsaasti juurivesoja, jotka levittäytyvät laajalle. Kerrottukukkaiset tarhakurttturuusut, kuten hansaruusut (*Rosa rugosa* 'Hansa') eivät ole haitallisia, ja niitä saa edelleen kasvattaa.

Kurttturuusun hävittäminen vaatii kärsivällisyyttä ja huolellisuutta Kurttturuusu syrjäyttää alkuperäisen kasvillisuuden ja sen mukana myös hyönteisiä ja muita eläimiä heikentäen näin luonnon monimuotoisuutta. Se leviää tehokkaasti varsinkin hiekkapitoisilla alueilla kuten hiekkarannoilla, joilla se piikikkäänä haittaa myös rantojen virkistykäyttöä.

Kurttturuusun saa hävitettyä kaivamalla juurakot pois maasta joko käsin tai kaivinkoneella. Pienimmät yksilöt saa kiskottua maasta käsin, kookkaammat pensaat on leikattava alas tyveä myöten, jonka jälkeen juurakon voi kaivaa maasta. Juurien poistaminen täytyy tehdä huolellisesti, sillä kurttturuusu versoo helposti pienestäkin juuren pätkästä. Vahvat hanskat ovat tarpeen piikikkäiden ruusujen käsittelyssä.

Toinen keino torjua kurttturuusua on näännyttäminen. Ruusupensaat leikataan alas ja uudet, vihreät versot katkaistaan 3-4 kertaa kasvukauden aikana. Näännyttäminen saattaa kestää kolme-neljä vuotta.

Tehokkainta lienee kaivaa pensaat juuriin mahdollisimman huolellisesti ylös

ja perustaa paikalle nurmikko, jolloin uudet versot saa näännytettyä leikkaamalla ne aina ruohonleikkurilla.

Espoon kaupunki priorisoi kurttturuusun torjunnassa arvokkaita luontokohteita, ranta-alueita ja sellaisia alueita, joilla on riski, että se leviää metsään tai luonnonsuojelualueelle. Kurttturuusun poistaminen kaupungin alueilta on valtava urakka ja sitä tehdään rakentamis- ja ylläpitotöiden yhteydessä sekä erillisinä toimenpiteinä. Yksityisten maanomistajien vastuulla on poistaa kurttturuusut omalta alueeltaan.

Lisätietoja vieraslajeista löytyy vieraslajit.fi -sivustolta.

Teksti ja kuvat Johanna Issakainen

TERVEISET KESÄTALKKAREILTAMME!

Näin vuoden pimeimpään aikaan on kiva muistella aurinkoista viime kesää. Yhdistys palkkasi jäsenensä avuksi kaupungin kesäseteleitä hyödyntäen kaksi nuorta kesätyöntekijää. Jimi ja Olli saivatkin nauttia erittäin kesäisestä kahdesta viikosta monipuolisissa kiinteistöhoidollisissa tehtävissä. Nuoret mm. pesivät ikkunoita, öljysivät terrassikalusteita, leikkasivat nurmikkoa, kitkivät rikkaruohoja, käärsivät polttopuita ja huolsivat sekä maalasivat piha-aitoja meidän ilonamme. Ruohonleikkuu, istutustyöt ja maalaustehtävät olivatkin palautekyselymme mukaan nuorten mielestä kaikkein kivointa. Kitkeminen puolestaan yksi haastavammista. Nuoret lähettivät palautteissa kiitokset myös kaikille mukaville työn tarjoajille ja olivat valmiit suosittelemaan muillekin vastaavaa kesätalkkaripestiä, jos yhdistys päätty toimintaa jatkamaan. Katsotaan, mitä ensi kesä tuo tullessaan. Kiitokset joka tapauksessa Jimille ja Ollille työpanoksesta! Oli antoisaa tutustua ja toivottavasti vielä näemme!

Marja-Liisa Pahalahti

JOULUSIIVOUSTA JA KIERRÄTYSTÄ

Joulu lähestyy ja sen myötä erilaiset siivousprojektit tuntuvat tarpeellisilta. Kaapit pursuavat tavaroita, joita ei ole muutamaan vuoteen käytetty. Olisiko niistä jollekin muulle iloa? Aika ei riitä kirpputorin järjestämiseen. Mihin niitä voisi kierrättää?

Keski-Espoon lähimmät kierrätyspisteet SPR:n Kontti Muuralassa ja Kierrätyskeskukset Nihtisillassa ja Suomenojalla otta-

vat vastaan seuraavia käyttökelpoisia tavaroita:

Hyväkuntoiset, ehjät ja siistit vaatteet (erityisesti miesten vaatteille on paljon kysyntää). Hyväkuntoisia tekstiilejä voi viedä myös UFFin, FIDAn ja Pelastusarmeijan keräyspisteisiin.

Huonekalut, kodin käyttö- ja sisustus tavara, erilaiset tekstiilit, kirjat (ei kuitenkaan tietosanakirjoja tai oppikirjoja),

kengät, lelut, pelit ja laukut, urheilu- ja harrastusvälineet.

Kodin elektroniikkaa ja polkupyöriä, ei kuitenkaan suurikokoisia kodinkoneita. Siistejä, ehjiä ja uudelleenkäyttöön sopivia huonekaluja.

Lahjoitukset kannattaa pakata tukevasti, mielellään tuoteryhmittäin. SPR Kontista ja Kierrätyskeskuksesta voi tilata myös noudon (esim. Kierrätyskeskuksen noutopalvelu alkaen 14,90 €). SPR Kontilla on myös keräyslaatikoita myymälän ulkopuolella.

Entä sitten se ne SPR:lle ja Kierrätyskeskukseen kelpaamattomat tavarat?

Huonokuntoiset kirjat, tieto- ja oppikirjat voi viedä paperinkeräykseen, kunhan ensin irrottaa kovakantisten kirjojen kannet sekajätteeseen.

Rikkinäisille tekstiileille ei ole helppo löytää sijoituspaikkaa. Jotkut kaupat (esim. Lindex, Finlayson) ottavat vastaan puhtaista kierrätystekstiileitä. Finlayson antaa lahjakortteja vanhoista, puhtaista lakanoina ja farkuista. Niistä tehdään räsymattoja ja pyyhkeitä.

Huonokuntoiset, uudelleenkäyttöön kelpaamattomat tavarat ja tekstiilijäte tulee ensisijaisesti toimittaa HSY:n Sortti-asemalle. Sortti-asemalle tavarat voi viedä omalla autolla tai tilata HSY:ltä Nouto-

Sortti -kuljetuspalvelun (60-100 €).

Joko kaappeihin tuli tilaa? Joulu tulee myös siivoamatta mutta kierrätyksestä voi tulla joulumieli. Itselle tarpeeton onkin jollekin tarpeellista.

Ajantasaista lisätietoa kierrätyksestä: kierrätyskeskus.fi, sprkontti.fi ja hsy.fi
Artikkelia varten haastateltu: Mika Kaijainen, SPR Kontti, Muurala

Teksti ja kuvat: Merja Mäkelä

VUO SOLJUU ESPOON KESKUKSESSA

Espoon keskuksessa tapahtuu paljon. Uusia kerrostaloja on rakennettu, vanha Kaupungintalo odottaa purkulupaa ja uutta Espoolaisten monitoimista taloa suunnitellaan.

Muuttuvan maiseman keskelle Vaakunatorille on kohonnut Vesa-Pekka Rannikon taideteos Vuo – virrat yhdistyvät. Espoon EMMA-museon sivuilla kerrotaan, että värikkään, neljästä eri metalliverkosta koostuvan taideteoksen tarkoitus on heijastaa ympäristön monia erilaisia toimintoja ja liikenteen virtoja. Metalliverkot ovat aaltomaisia ja niiden muodostaman väylän läpi voi kulkea.

'Teos kuvaa myös hallinnollisen keskuksen demokraattista päätöksentekoa, jossa monista eri äänistä muodostuu yhteinen lopputulos.'

Vesa-Pekka Rannikko on kuvataiteilija, joka on työskennellyt installaatioiden, kuvanveiston, maalauksen ja videotaitteen parissa. Rannikko kertoo EMMA-museon videolla teoksen synnystä; hän rakensi monia eri pienoismalleja tavoitteenaan teos, joka näyttää erilaiselta katsojasta ja katsojan suunnasta riippuen. Väri vaihtuu, kun katsoja kiertää teoksen toiselle puolelle.

Nyt Vuo-aideteos näyttää jostain kulmasta katsottuna yksinäiseltä väriäikältä hiekkakentän reunalla. Kun ympäristön rakennushankkeet etenevät ja Es-

poolaisten talon ja kaupunkiradan rakennus alkaa, vilkastuu myös Vuon ohi kulkevien virta entisestään.

Teksti ja kuvat: Merja Mäkelä

KESKI-ESPOON PIENKIINTEISTÖYHDISTYS RY:N HALLITUS

Ann-Christin Lintula Nimismiehenmäki 10, 02770 Espoo 040 562 0259 annchristin.lintula@gmail.com	<i>Puheenjohtaja EKYL:n varapuheenjohtaja</i>
Marja Aho Kaupunginkallio marja.aho@me.com	<i>Varapuheenjohtaja, viestintä</i>
Merja Mäkelä Kaupunginkallio 0400 332 513 merja.makela10@gmail.com	<i>Sihteeri, yhteisöllisyys</i>
Johanna Issakainen Kaupunginkallio johanna.m.issakainen@kolumbus.fi	<i>Tapahtumat</i>
Ritva Koivukoski Kaupunginkallio 043 824 1350 ritva.koivukoski@outlook.com	<i>Hallituksen jäsen</i>
Marja-Liisa Pahalahti Kaupunginkallio marjaliisa.pahalahti@gmail.com	<i>Perinneasiat</i>
Jan-Olof Stengård Kaupunginkallio 040 558 3610 jan-olof.stengard@kolumbus.fi	<i>Jäsenrekisteri, jakeluvastaava</i>
Eeva Vainio Kaupunginkallio 045 673 5264 eevainio@saunalahti.fi	<i>Edunvalvonta, kaavoitusasiat</i>
Laura Wickström Kaupunginkallio 044 368 0788 laura.wickstrom@abo.fi	<i>Tapahtumat, yhteisöllisyys</i>

Anita Lindström, rahastonhoitaja, 040 592 0274, anita@figurecraft.fi

Kotisivut: kepy.fi

Yhdistyksen sähköpostiosoite: info@kepy.fi

Facebook: Keski-espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y.

Vuoden 2021 jäsenmaksu on talouden ensimmäiseltä jäseneltä 14€ ja lisäjäseniltä 2€. Voit liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun tilille FI32 4055 4720 0425 79. Merkitse viestikenttään jäsentiedot: nimi/nimet, osoite ja sähköpostiosoite.

TERVETULOA FURUBACKAN (KAUPUNGINKALLION) PERINTEISELLE TONTTUPOLULLE!

Lehden jakelu Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y: n jäsenille

**SUNNUNTAINA
12.12.2021
KLO 17.00 – 19.00**

Joulunviettomme alkaa perinteisesti iltakävelyllä tunnelmallisella tonttupolulla. Tänä vuonna tapahtuman avaa Espoon Lucian esitys Honkakuja 1:ssä klo 17. Siitä jatkamme lyhdyin ja kynttilöin valaistua reittiä Kiuaskujalle, jossa on lämmikkeeksi tarjolla glögiä ja ihana piparipuu. Erityisesti lasten ja lastenmielisten retkeä ilahduttamaan toteutamme kirjainrastitehtävän, jonka lähtöpisteestä Kiulutie 4:stä löytyy siihen tarvittavat materiaalit ja ohjeet.

Muusta jouluisesta ohjelmasta tiedotamme tapahtuman sivulla Facebookissa. Tonttupolku kulkee perinteistä reittiään ja toivomme, että asukkaat järjestävät porteille ja pihamaille jouluista nähtävää.

Honkakuja 1:stä löytyy myös myyjäispiste 16.30 alkaen, josta voi ostaa käsitöitä itselle ja pukinkonttiin sekä suussa sulavia leivonnaisia. Käteismaksu. Lisäksi voit tilata joulunpyhiksi leivonnaisia ja nämä leivonnaistilaukset tulee ilmoittaa 7.12. mennessä: Tuija Ruigendijk, puh. 044 369 7431 tai tuija.ruigendijk@pp.inet.fi

Varustaudu lyhdyillä tai heijastimilla ja tule koko perheen voimin viettämään yhdessä tunnelmallista joulunalushetkeä.

Tervetuloa! Välkommen!

Tonttupolun lenkki: Honkakuja – Honkaportti – Kiulutie – Penkkikuja – Kiuastie - Kiuaskuja – Honkakuja.